

လေယုကျော်ထင်

သွေးနီရောင်တဲသံယောဇဉ်

စစ်မြေပြင်မှ

ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်များ

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

“ရဲဘော်တို့ ဒီနေ့ စစ်မြေပြင်ကို ထွက်မယ်။ ဆင်းရဲမယ်၊ အခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမယ်” အစရှိသဖြင့် ဗမာ့တပ်မတော် စစ်သေနာပတိ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ကမ္ဘာကျော်စစ်ထွက်မိန့် ခွန်းကို ပြောကြားခဲ့သည့် နောင်တပ်မတော်နေ့ဟု အမည်တွင် လာမည့်မတ်လ(၂၇)ရက်နေ့ ညပိုင်းအချိန်ကာလ။

ဂျူဗလီဟော၌ ဂီတာသိမ်းမောင်နှင့် အဆိုကျော်၊ ရန်နိုင်ဆွေတို့ မှ စစ်ထွက်မည့် ရဲဘော်များအား” အချီချသံ” သီချင်းဖြင့် ဖျော်ဖြေကြပါသည်။ ထိုသီချင်းအား နားထောင်ပြီးနောက် ရဲဘော်များအားလုံး ဝမ်းသာဝမ်းနည်းဖြစ်ပြီး မျက်ရည်များ ပင် ကျကြရသည် ဟူ၏။ သီချင်းလေးကားဤသို့ဖြစ်ပါသည်။

“သွေးနဲ့ သာရယ်ချွေးနဲ့ သာရယ်၊ x x x စစ်တိုက်တဲ့ နေရာဝယ်၊ x x x အသက်စွန့်ကြလေတော့တယ်

သနားလောက်စရာငယ်၊ x x စားသောက်ရာဝယ် xxx အဆင်းရဲလည်း ခံရှာတယ်၊ x x x ဇွဲသတ္တိဂုဏ်နဲ့ ရယ် xxx ဗမာ့တပ်မတော်ကြီးကိုသာ ဝင်တယ် x x x စွန့်စားသူတွေရယ် X X X ကျေးဇူးကို မျှော်တွေးလို့

ဗမာ့သွေးမို့ နှမပေးချင်ပါတယ် xxx

အဆိုတော်က သတ္တိကောင်းလွန်းသော တပ်မတော်သားများအား

ကျေးဇူး တင်လွန်း၍ နှမပေးချင်သည် ဆိုတော့ တပ်မတော်သားများ ရယ် ပြုံးကုန်ကြပါသည်။ သို့သော် သီချင်းလေးက မဆုံးသေးပါ။

“ရန်သူတွေကို အသေနှံတယ်၊ x x x

စေတနာရှိလွန်းလို့ ပါကွယ်၊ x x x

အို x x x ရန်သူတွေကို အသေနှံတယ်၊ x x x စေတနာရှိလွန်းလို့ ပါကွယ်၊ x x x

ပိုပြီးပျော်ဖို့ ရယ်၊ x x x

ဟေ့ x x x တို့ ကြီးတော်ကြီးကိုပါ ငါပေးမယ်”

စေတနာရှိလွန်းလို့ အိမ်ကကြီးတော်ကြီးကိုပါ အဆစ်ထပ်ပေးဦးမယ်ဆိုတော့ တပ်မတော်သား အားလုံး ကြည်နူးပြီး မျက်ရည်များ ပင် ကျကုန်ကြပါသည် ဟူ၏။

တစ်ချိန်က မြန်မာ့တပ်မတော်ကြီးကိုပြည်သူများ အမှန်တကယ်ချစ်မြတ်နိုးခဲ့သည် မှာ ပုံပြင် မဟုတ်သော အမှန်တရားများ သာ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်ကျိုးရှာ သမားများ၊ ခြံစည်းရိုးခွဲထိုင်နေသော မီဒီယာသမားများ နှင့် ရေပေါ်ဆီနိုင်ငံရေးသမား များကြောင့် ဖြူစင်သောတပ်မတော်၏ သစ္စာတရားတို့ အရောင်ဆိုးခံခဲ့ရပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ.....အမှန်တရားဟူသည် ကြာရှည်ဖုံးကွယ်၍ မရနိုင်ပါ။ မဟာ ပထဝီမြေကြီး အောက်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကွယ်မြုပ်နေသော ရတနာတို့ သည် အခါအခွင့်သင့်သည် နှင့် အဖိုးတန် လက်ဝတ်တန်ဆာတို့ အဖြစ် လူတို့ ဂုဏ်ယူစွာ ဆင်မြန်းရသကဲ့သို့ပင်။ မိမိတို့ တပ်မတော်၏ အရောင်ဆိုးခံခဲ့ရသောသစ္စာတရားတို့ သည် လည်း တစ်ချိန်၌

မူလပကတိအတိုင်းပြန်လည် သစ်လွင်ဝင့်ထည်လာ၍ ပြည်သူ ချစ်သော တပ်မတော်ကြီးအဖြစ် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာမည်ဟု ယုံကြည်ထားပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်မြင်ပြီးချိန်မှ စ၍ တပ်မတော် အတွင်းသို့ တပ်သားဘဝဖြင့် စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ယခုလက်ရှိ အရာရှိဖြစ်သည် ကျရာနေရာမှ နေ၍ တပ်မတော်ကပေးအပ်သော တာဝန်များကို ဦးလည်မသုန် ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ။

တပ်မတော်(ကြည်း) ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းဆင်းဖြစ်ပြီး ကရင်ပြည်နယ်၊ ကချင်ပြည်နယ်နှင့် လောက်ကိုင်ဒေသတိုက်ပွဲများ တွင် ပါဝင်ကျင်လည်ခဲ့ရပါသည်။ ။ ဤစာအုပ်သည် ကျွန်တော်ကျင်လည်ခဲ့ရသော ဘဝတစ်လျှောက် မိမိကိုယ်တွေ့ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော တပ်မတော်သားတို့ ၏ ဘဝများ ထဲမှ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာ၊ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲစရာ၊ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာများကို မိမိတတ်စွမ်းသရွေ့ ပုံဖော်ပြုစုထားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ကိုဖတ်ပြီး မိမိတို့ တပ်မတော်သားများ ၏ ဘဝအမှန်နှင့် တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအပေါ် ထားရှိသော သစ္စာတရား မေတ္တာတရားတို့အား အနည်းငယ်မျှ ခံစားနားလည်ပေးမည် ဆိုပါလျှင် ရေးသားရကျိုးနပ်ပြီဟု ခံယူမိပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အဓိကပံ့ပိုးကူညီခဲ့သော ကပ္ပတိန်ဝန် (စာရေးသူ-ခြေလျင် အရာရှိဟောင်းတစ်ဦး)၊ ချစ်ဇနီး အေးသီတာလွင်၊ စာပေချစ် စိတ်တစ်ခုတည်းဖြင့် အရှုံးအမြတ်ကို ပဓာနမထားဘဲ ထုတ်ဝေပေးပါသော ဆရာ ဦးတင်ထွန်း(စိတ်ကူးသစ်စာပေ) နှင့်တကွ facebook ပေါ်မှ စာဖတ်ပရိသတ် များအား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိကြောင်း

မမေ့မလျော့ မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြအပ်ပါ သည် ။

တစ်စုံတစ်ရာ လိုအပ်ချက်များ ရှိပါက ကျွန်တော်၏ အပြစ်သာဖြစ်ပြီး မထောက်မညှာတမ်း ဝေဖန်အကြံပြုပေးပါရန် လေးစားစွာ ပန်ကြားအပ်ပါသည် ။ စာဖတ်သူမိတ်ဆွေအပေါင်း စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်းတို့ ဖြင့် ပြည့်စုံကြပါစေကုန်သတည်း ။။

တည်ကြည်လေးနက်သောမေတ္တာဖြင့်

ဇေယျကျော်ထင်

*

သံယောဇဉ်ကို

သံယောဇဉ်ဋီကာ

(၁)

“ဗိုလ်ကြီး.....အဖျားတက်နေတာလား”

မော့ကြည့်လိုက်တော့ တပည့်ကျော် ကျော်ကျော်ဦး။

“အေးကွ ချမ်းပြီးစိမ့်နေတယ်။ ဖျားချင်တာလား မသိဘူး”

“အနွေးထည် မပါဘူးလား ဗိုလ်ကြီး” မေးခွန်းကိုဖြေဖို့ ပါးစပ်ဟလိုက်စဉ်မှာ ပဲ ရုတ်တရက် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး တုန်ပြီးစိမ့်လာ၍ သွားချင်းရိုက်ကုန်တော့သည် ။

“ဟာ ဗိုလ်ကြီး ဒီအတိုင်းဆို ဖျားတော့မယ်။ ဒီမှာ က လေက မတရား တိုက်နေတာ။ ရော့ကျွန်တော့်အနွေးထည် ယူဝတ်ထား ဗိုလ်ကြီး”

သူ အနွေးထည်လေးကို ယူဖို့ လက်လှမ်းပြီးမှ

“မင်းကရော ဘာနဲ့ ဝတ်မလဲ။ ရှိသေးလို့ လား”

“ဟာ ဗိုလ်ကြီးကလည်း ကျွန်တော့်အတွက် စိုးရိမ်မနေနဲ့ ။ ကျွန်တော်တို့ က ရဲဘော်။ ပြီး ကျန်းမာရေးကောင်းတယ်။ အနွေးထည်မရှိလည်း စောင့်ကျား” ပတ်ထားလို့ ရတယ်။

“ကဲ ... သွားမယ် ဗိုလ်ကြီး။ ယာဉ်တန်းလည်း ဖြတ်တော့မယ်”

“အေး ... အေး ကျေးဇူးပါကွာ၊ တပည့်ကြီး။ နောက်မှ ပြန်ဆိုမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို အနွေးထည်လေးကိုပေးပြီး
လမ်းလုံခြုံရေးထွက်သွားသော တပည့်ကျော်၏ ကျောပြင်ကို ငေးမိနေရ
င်းက သူ့အနွေးထည်ကို ကောက်စွပ်လိုက်သည် ။ ရင်ထဲမှာ နွေးခနဲနှင့်
နေသာထိုင်သာ ရှိသွားတော့သည် ။

(၂)

တပ်ရင်း ရှေ့တန်းပြန်ဝင်လာတော့ သူ ကျော်ကျော်ဦးကို တပ်ပိုင် စို
က်ပျိုးရေးဆိုက်တစ်ခုမှာ ထားပေးခဲ့သည် ။

နောက်တန်းရောက်တုန်းလေး အေးအေးဆေးဆေး နားစေချင်သော
ဆန္ဒ ဖြင့် မိမိတတ်နိုင်သည့်ဘက်မှ ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးခြင်းလည်း
ဖြစ်ပါသည် ။

တပည့်ကျော်က အလုပ်ကတော့ သိပ်လုပ်သည် ။ သို့ပေမဲ့ အရက်ကို
စွဲစွဲလမ်းလမ်းသောက်တတ်သော ပြစ်ချက်လေးတစ်ခုကတော့ တော်
တော်ဆိုးသည် ဟု ပြောရမည်သာပင်။

တစ်ခုသောညနေခင်း ရုံးဆင်းပြီး သူတို့ အားလုံး တပ်ရင်းတန်းစီကွ
င်းမှာ အားကစားပွဲများ ကျင်းပနေကြစဉ် သူ့လုပ်ငန်းခွဲက ဆရာကြီး ဖု
န်းဆက်လာခဲ့သည် ။

“ဗိုလ်ကြီး ကျော်ကျော်ဦး နေမကောင်းဘူး။ ဆေးခန်းတင်လို
က်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

“ဟောဗျာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ကျွန်တော် မနက်ကလာတု

နိုးက အကောင်းပါ”

“ဒီကောင် အားနည်းနေတာထင်တယ်ဗိုလ်ကြီး၊ သိပ်မလန်းဘူး။ အရက် ဖြတ်ခါစဆိုတော့လေ”

သူ သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်မိသည် ။

“အဲဒါဆိုလည်း ဆေးခန်းတင်လိုက်တော့။ ဆရာကြီး။ တပ်ကကား မအားဘူးထင်တယ်။ ကျွန်တော် သုံးဘီးငှားပြီး လွှတ်လိုက်မယ် ဆရာကြီး လူတစ်ယောက် ထည့်ပေးလိုက်ဦး။ အဖော်ရအောင်လို့ ”

“ဟုတ်ကဲ့.....။

သုံးဘီးနဲ့ တပည့်ကျော်ပါလာတော့ သူ ဆေးခန်းထိ လိုက်ပို့ပေးလိုက်သည် ။

“ဟေ့ကောင်ကြီး..... အခြေအနေ”

“ကောင်းပါတယ် ဗိုလ်ကြီး”

ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြီးပြီး ဖြေတဲ့ အဖြေက သိပ်အသက်မပါလှ။

“မင်း အနွေးထည် မပါဘူးလား”

“ဟုတ်ကဲ့..... ဗိုလ်ကြီး မေ့လာတယ်” သူသက်ပြင်းချလိုက်မိသည်

။

“အေးကွာ..... အဲဒါဆိုလည်း ခဏနေဦး။ သွားယူလိုက်ဦးမယ်” ပြောပြောဆိုဆို သူအိမ်သို့ပြန် လာပြီး သေတ္တာဖွင့်၍ ရှာလိုက်တော့ အနွေးထည် ဆွယ်တာအနီလေး တစ်ထည်တွေ့တာနဲ့ ယူလာခဲ့လိုက်သည်

။

“ရှေ့.....ဟေ့ကောင်ကြီး၊ ဒီဟာလေးဝတ်ထား အေးတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ .. ကျေးဇူးပါ ဗိုလ်ကြီး”

“အေး..... အေး..... ရပါတယ်ကွာ။ ငါ မနက်မှ စားစရာတွေ ဝယ်ပြီး လာပို့ လှည့်မယ် ဟုတ်ပြီလား”

“ဟုတ်ဟုတ်”

“ဆေးခန်းက ပြန်အထွက်မှာ ဆေးဗိုလ်ကြီးနှင့် တွေ့သည် ။

“ဆေးဗိုလ်ကြီး ... ဘယ်လိုလဲ။ ကျွန်တော့်ကောင် အခြေအနေ”

“ကောင်းပါတယ် .. အားနည်းထားတာရယ် သွေးပေါင်ချိန်တိုးနေ တာရယ်ပဲ ရှိတာပါ”

“ဪ ဒါဆို ဘာမှ မဖြစ်လောက်ပါဘူး။ အဲဒါဆို ကျွန်တော်ပြန်ဦးမ ယ့်”

(၃)

ညရောက်တော့ အိမ်မှာ skynet ကြည့်နေတုန်း အိမ်ရှေ့မှာ ဆိုင်ကယ် တစ်စီးလာရပ်သည် ။ ထွက်ကြည့်လိုက်တော့ သူတပ်က ဌာနခွဲမှူး။

“ညီလေး-ကျော်ကျော်ဦး အခြေအနေမကောင်းဘူး။ ဆေးရုံပို့မှ ရမ ယ့်”

“ဗျာ.....ဪ.....ဟုတ်ကဲ့.....ကျွန်တော် အခုလိုက်ခဲ့မယ်”

အောက်ဆီဂျင်ပိုက်တန်းလန်းနှင့် တပည့်ကျော်ကိုကြည့်ပြီး သူ့စိတ်ထဲ မသက်သာလှ။ ဆေးရုံရောက်တော့ အရေးပေါ်အခန်းထဲကို ပို့ပြီး အပြင်က ခဏ စောင့်နေမိသည် ။

စိတ်ထဲကလည်း “ငါ့ကောင်ကြီး ဘာမှ မဖြစ်ပါစေနဲ့ ” ဟု ဆုတောင်းပေးနေမိသည် ။

သို့သော် သူ့ဆုတောင်း မပြည့်ခဲ့ပါ။

“ကျော်ကျော်ဦး အခုပဲဆုံးသွားတယ်..... ဗိုလ်ကြီး။ နှလုံးကြွက် သားရောင်ပြီး နှလုံးသွေးရပ်သွားတာ။ ရင်ခွဲရုံထဲတစ်ခါတည်း ပို့ရမယ်”

ဆေးတပ်သား၏ သတင်းပို့စကား ကြားလိုက်ရချိန်မှာ သူ့အတော်စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရသည် ။

“အေးကွာ .. ပို့ကြတာပေါ့”

ရင်ခွဲရုံသွားသည့်လမ်းက မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ်လွန်းလှသည် ။ မိုးရွာထားသဖြင့် ရွံ့တွေဗွက်တွေပေါ်ကဖြတ်ကာ လာခဲ့ရဖြင့် ခရီးမတွင်လှ။ အနံ့အသက်ကလည်း ဆိုးသည် ။

အထဲကိုရောက်တော့ ဖုန်းမီးရောင်အောက်မှာ ရင်ခွဲသည့် ခုတင်တစ်ခု။ မြင်ကွင်းက စိတ်မသက်သာစရာပင်။

“ကဲ ... အပေါ်တင်မယ်”

အလောင်းကို ခုတင်ပေါ်တင်ပြီးချိန်မှာ တော့ ဆေးရုံက ဝန်ထမ်းက ပြောသည် ။

“ကဲ ဗိုလ်ကြီးတို့ သူ့ပစ္စည်းတွေ ဘာယူစရာရှိလဲ”

သူ ခေါင်းယမ်းပြီး ...

“မရှိပါဘူးဗျာ”

“ဒီအနွေးထည်လေးရော”

ကြည့်လိုက်တော့ သူ နေ့ခင်းက ပေးထားသည့် အနွေးထည်အနီလေး။

“တော်ပါပြီဗျာ မယူတော့ပါဘူး။ နေပါစေတော့”

ရင်ခွဲရုံတံခါးကို ပိတ်လိုက်သည့်အသံက ချောက်ချားစရာ ကောင်း
လှသည်။ ။ အပြန်လမ်း တစ်လျှောက်မှာ တော့ ကားတစ်စီးလုံး တိတ်ဆိ
တ်ငြိမ်သက်စွာ ပါလာကြသည်။ ။

သူ့ရင်ထဲမှာ တော့ စကားတစ်ခွန်းကိုသာ တီးတိုးရေရွတ်လျက်။

ဪ...ငါ့တပည့်ကြီးရယ်၊ မင်းပေးခဲ့တဲ့ အနွေးထည်လေးကို ငါဝတ်
ရပေမယ့် ငါပေးထားတဲ့ အနွေးထည်လေးကိုတော့ မင်း ဝတ်တောင် မ
သွားလိုက်ရပါလားကွာ ဟူ၍ သာ ...။

★